

การศึกษาวิจัยเรื่อง คนตรีในพิธีกรรมมีวูดของหมู่บ้านวัฒนธรรม บ้านทุ่งใหญ่ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพิธีกรรมมีวูด ตามความเชื่อของชาวไทยเชื้อสายเขมร ของหมู่บ้านวัฒนธรรม บ้านทุ่งใหญ่ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ 2) เพื่อศึกษาถึงดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมมีวูด

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงคุณภาพ โดยมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคณะนักดนตรีแห่งวงดนตรีบ้านโคกและกลุ่มชาวบ้านแห่งบ้านทุ่งใหญ่ อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

ผลการวิจัยพบว่า 1) พิธีกรรมมีวูด เป็นความเชื่อของชาวไทยเชื้อสายเขมร ที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาจากรบรรพบุรุษ จัดทำขึ้นเพื่อรักษาพยาบาลผู้ป่วย ตามความเชื่อที่ว่าผีบรรพบุรุษเป็นผู้กระทำให้อเจ็บป่วย โดยมีมีวูดเป็นร่างทรง การประกอบพิธีกรรมจะต้องมีวิธีการและองค์ประกอบอย่างถูกต้องและครบถ้วน ตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดพิธีกรรม 2) ดนตรีที่ใช้ในพิธีกรรมมีวูด ประกอบด้วย ครว้อ, ปี่ปุกหรือแคน และกลองกันตรึมกับฆ้องโหม่ง โดยบรรเลงประกอบการร้อง ให้มีวูดได้รำรำตั้งแต่เริ่มพิธีกรรมจนสิ้นสุดพิธีกรรม บทเพลงที่ใช้ประกอบในพิธีกรรมแบ่งได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่หนึ่งเป็นบทเพลงที่ใช้ในการบูชาครู ได้แก่ เพลงโหล้วทวม เพลงพัดเจียว เพลงอันควงกรูและเพลงเมื่อนระเงียว กลุ่มที่สองเป็นบทเพลงที่ใช้ในการเข้าทรงและรำรำของมีวูด ได้แก่ เพลงบองบ็อค เพลงไอ้ก เพลงกันเคียวและเพลงจะเวีย กลุ่มที่สามเป็นเพลงลา ได้แก่ เพลงกัจปุคาและเพลงถายเปรียะฮ้อคิดเปรียะฮ้อจันทร์ เนื้อหาของบทเพลงในพิธีกรรมจะมีเนื้อหาแสดงการเกี่ยวพาราสี และการประกอบอาชีพในการวิเคราะห์บทเพลงที่ใช้ในพิธีกรรมมีวูด บทเพลงทั้งหมดมีลักษณะรูปแบบโครงสร้างแบบ Iterative แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ท่อนนำและท่อนองเพลง ลักษณะผิวพรรณ (Texture) เป็นแบบทำนองหลากหลาย (Heterophony) การกระสวนจังหวะเป็นแบบง่าย ๆ ซ้ำ ๆ กัน รูปลักษณะของท่วงทำนอง (Melodic Contour) ส่วนใหญ่เป็นท่วงทำนองที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน (Conjunct) ส่วนท่วงทำนองที่มีลักษณะขึ้น ๆ ลง ๆ (Undulating) สม่่าเสมอ (Terraced) ค่อย ๆ สูงขึ้น (Ascending) และค่อย ๆ ต่ำลง (Descending) พบบ้างเล็กน้อย

The purposes of this research were to study 1) Mamuad ritual according to the beliefs of Banthungyai Cultural Village, Kantharalak District, Si Sa Ket Province. 2) The Mamuad ritual is music traits.

This qualitative research obtained musical data of 2 music groups, at Bankhok and Banthungyai, Kantharalak District, Si Sa Ket Province.

The major founding were:

1) The Mamuad rite was found among Thai-Khmer people and their belief was transmitted from generation to generation. They believed that one's illness was created by ancestor's power, and the whole complete ritual had to be performed by mamuad.

2) The musical instruments used in ensemble were a trua (fiddle), a pi-puk (double reed oboe) or a kaen (bamboo mouth organ) along with kantrum-drum, a large gong, and vocalist. The music must be performed during the rite from beginning through the end. The tunes divided into 3 groups, for greeting to the teacher (such as Plem Thom, Pad Jua, Antawongkru, and Bongbod), for Mamuad's dance (such as Guntiew, Ode, and Chavia), and for ending of the rite (such as Gatpaga and Priat Ar Tud Priat Chan). The song texts were about teasing of male and female, and their occupation. The music normally were 2 parts form (introduction and the body), heterophonic texture, reparative rhythm, conjunct melodic contour, undulating melody, and part of terraced, ascending, and descending.